

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Măa publicitate 5 bani cuvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *N. Rădulescu-Niger*, Datoria de om. — *P. Râșcanu*, Divanul ad-hoc din Moldova, 1857. — *Red.*, Ion Heliade Rădulescu. — *Heliade*. Săra la țără (din Sburătorul). — *S. Harel*, Un raport către M. S. Regele. — *L. Paul*, Sofronie Ghimpeanu, iubitorul de pomi. — De la sate. — *Par. Th. Bălășel*, Superstițiile poporului. — *X. Societatea Stéus*. — Compt de gestiune al societății «Stéus» pe anul 1901. — Serbarea centenarului lui Ion Heliade Rădulescu. — Circulară către revisorii școlari, directorii și diriginții șc. primare, urbane și rurale. — Informațiuni. — Mulțumiri. — Poza redacției și administrației. — Remediu contra arsurilor. — Oprirea curgerei de sânge din nas.

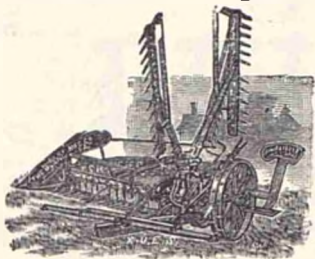
Ilustrațiuni: Ion Heliade Rădulescu. — Casa în care s'a născut Heliade, Tîrgoviște. — Vaporul Cobra. — Biserica sf. Petru din Roma

SOCIETATE IN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

Bucuresci

Strada Smârdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultori *mașine și unelte agricole și industriale,*

de ori-ce fel, s. e.: Locomobile, Treerătoare, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)“, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le reprezintă, și în condițiuni de plată cât se poate de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și buna funcțiune.

Drogheria Universală „Toma Brătulescu“

(Situată între Gara de Nord și Piața Matache-Măselaru)

Bucuresci, No. 145, Calea Griviței.

Asortată din nou și în abundență cu articole atingătoare de această branșe, se angajază a aprovizionă, prompt, Farmacii militare și civile, Spitale, Fabrici industriale, Institute de bacteriologie și vaccinogene, Școli, Institute de fizică și laboratorii chimice, etc., cu droguri și tot felul de substanțe medicamentose, precum și cu utensile necesare în ale lor oficine, cu obiecte de porcelan, de sticlă și de nichel; cu instrumente de optică și electricitate, aparate de fotografie, cu barometre, termometre, alcoolometre, ucometre, lactometre, etc., și cu cauciucărie, hiberone, irigătoare și tot felul de accesorii și utensile trebuincioase în obstetrică, precum și cu bandage, pansamente și diferite instrumente chirurgicale invențiile cele mai noi și din cele mai repute fabrici din străinătate; cu substanțe antiseptice, desinfectante și insecticide puternice; cu preparate farmaceutice ca siropuri și vinuri medicinale, balsamuri, etc., și cu specialități remarcabile de felul Somatosei și Farinei, lactate Nestlé, autorisate de onor. Consiliu Sanitar; cu săruri pentru băi și diferite ape minerale din surse Române și străine, cu capsule uleișoare și esențiale, cu uleiuri din ficat de Morun precum și cu gudrone, bombone și ciaiuri pectorale de Vorel, etc.; cu cupru sulfuric cu care se prepară semințele spre conservare; cu Vasilină Americană, Benzină, Naftalină și alte produse minerale, cu uleiuri, esențe și culori vegetale precum și cu multe alte substanțe ce se întrebuințază zilnic în usagiul domestic, în confiserie și distilerie, în artă, în tehnică și industrie, și care se pot trimite și particularilor, în ori-ce parte a țării contra-ramburs.

De asemenea este asortată în abundență cu ierburi și prafuri odorifere pentru șaseuri și cu renumitele ape și alcoholate preparate din florile de Lavendula, și cojile de Quinquina ce se întrebuințază cu succes ca lavage contra căderei părului; și recomandă onoratei sale clientele, cu totă încrederea și multă garanție, higienica apă pentru gură „Regina,“ un leu flaconul; reputată și bine apreciată pastă dentifrice „Ideal,“ prepară à la Gellé frres Paris, 75 bani cutia, și êrecoritorele pudre parfumate pentru toaletă, preparate à la Germandré Paris, din fleurs de Riz, cutia 65 bani, precum și diferitele creme, cosmetice, remarcabila pomadă de Quinquina, frumôsa savonărie și dulce parfumerii, produse Francese, Ruse, Italiene și Englese, și care încă se pot trimete doritorilor, în ori-ce parte a țării, prin poștă.

Cataloge cartonate indicând preciiul tuturor acestor articole, se pune la dispoziția d-lor clienți. Și această Drogherie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra bêturilor și a laptelui, sub direcțiunea unui chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

DATORIA DE OM

«Un nour ce trece și umbra își plimbă
Pe valea lumească un singur minut,
O umbră ce trece și forma își schimbă
Dar urmă nu lasă pe unde-a trecut,

«E viața, e omul. E omul ce ține
La zilele vieții, de mărte 'ngrozit;
E viața ce-l lasă, când uită mai bine
Că tot începutul ajunge sfârșit»;

Ne dăcem adesea, în strîmta ochire
Cu care cuprindem ce este, ce-a fost,
Păreându-ne toate a fi nălucire,
Deșert fără margini, adânc fără rost.

E însă un spațiu cu care desparte
Natura, pămîntul de tainicul Cer:
Cât pare de-aprîpe, cât e de departe,
Nu-î gol, căci îl umple subtilul eter.

Așă între viață și harnica mărte
E spațiu: traiul; mai scurt, orî mai lung,
Spre fapte voesce Eternul să-l pörte;
A-l umple, e scopul, și unii l'ajung.

Și toți l'ar ajunge de-ar fi cumpănire,
De-ar crede, cel mare, că totul nu-î el,
Și cel mic de-ar crede în mica-î menire:
In unul prin altul e drumul la țel.

O piatră, pe alta, pe-o piatră, colóna,
Să 'nchiagă clădirea și e de folos.
In lupta obștăscă acésta-î icóna;
Și sus este merit, e merit și jos.

Avîntul, din urmă spre frunte, să fie,
Să-l aibă tot omul, nu însă prin salt.
Cu 'ncetul, prin muncă, prin forța lui vie
Alesul străbate pe locul înalt.

Putință e însă, —și-adesea se 'ntîmplă, —
In umbră, de-oparte, să fie uitat.
De-oparte, în umbră, nu glonțul în tâmplă,
Nu sila de vieță, nu lucrul, lăsat:

Tăria de suflet, speranța de sine,
Credința în Domnul, în scopul final,
Virtutea răbdării, îndemnul la bine
Țin viețta deasupra pe turbure val.

De-acésta, când însuși se pôte convinge,
Și cel mic e-o forță în cercu-î redus ;
Când viețta 'și pricepe, durerile 'și stinge:
Și jos este merit, un merit de-î sus.

Pe urmă, nu unul un lucru'l termină.
Sunt opere, care, cer secole 'ntregi
Și șiruri de viețe ce forța 'și închină
Să lupte, supuse acelorași legi.

Când mórtea sosesece viețe s'adune
Tot insul să fie de drum pregătit,
Cu liniștea 'n cuget că'n rele și'n bune
Muncind, *datoria de om*, și-a 'mplinit.

N. Rădulescu-Niger.

Remediū contra arsurilor. Când ne ardem, cel d'întâiū lucru este de a pune partea arsă în apă rece. Dacă dispunem însă de lapte de vacă fert și răcit este mai bun, chiar pentru răni, punând partea arsă în lapte și-o ținem până ce trece durerea. La cas că partea arsă nu se pôte pune în lapte, atunci muiem cârpe în lapte și le punem pe arsură, până ce va încetă durerea.

Divanul ad-hoc diu Moldova 1857 (1).

cestea sunt dorințele Adunării ad-hoc din Moldova care schimbau cu totul organizarea țărilor române, le acordaū libertățile vécului și le dădeaū dreptul a se număra între statele civilisate din Europa. Mai tóte aceste dorinți s'au votat în unanimitate, spre marea laudă a claselor de sus. Poporul român trebuie să fie etern recunoscător acelei Boierimī patriote care, cu atâta abnegațiune și patriotism, a sacrificat drepturile și privilegiile lor. Mai nu aū fost discuțiuni, căci mai tóte dorințele s'au votat, cum am vėđut, în unanimitate.

Numai asupra a douē cestiuni aū fost discuțiuni aprinse: a) cestiunea drepturilor creștinilor de alte rituri, amānată precum am vėđut, și b) cestiunea țărănescă, de care încă nu ne-am ocupat.

Când și-a cetit Cogălniceanu raportul asupra primei cestiuni, bėtrānul Logofėt Gheorghieș Sturdza a cetit un lung discurs, în care după ce arată starea Romānilor din Bucovina și Ardeal, măsurile Puterilor mari de a și apėrā întâiū religiunea și naționalitatea, primejdia propagandei catolice în Orient prin societăți întemeiate în Austria și Germania, întrebă: „Când alte state mari și țari, caută să lăfescă și să „întărăscă religiunea domnitóre și naționalitatea, chiar prin „mijlóce asupritóre, noi cari suntem așa de slabi și prigonniși, óre se cuvine ca de bună voie să detronām religiunea nóstră, și, cu ea să punem în pericol și naționalitatea nóstră?

„Eū sunt Român, d-lor, Român curat, și ca Român mē cunosc dator a păzi nerăsluită cea mai scumpă moștenire strămoșescă: legea, naționalitatea și autonomia, spre a le lāsă urmașilor noștri neatinse și întregi!.

„Țera a dovedit în tot-deauna că ea primesce cu brațe deschise pe străinii bine-voitori nēmului nostru; dar este, lucru firesc, că o maică bună își caută mai întâiū pe fii sēi, și prisosul numai îl împarte; de sute de ani tot am dat, și am dat, și nimica nu am luat. Abiā ni s'a dat voie a ne rostī dorințele, când de altă parte ni se contesțeză chiar și Capitulațiunile și Autonomia.

„Eū sciu că reformatoriū nerăbdători vor strigā că sunt reacționar și ruginit. Eī bine, mai bucuros sunt a primī aceste titluri decât să mē mustre cugetul că am lucrat și eū la surparea religiunii și a naționalității nóstre.

„D-lor, nu este îndoială că țera nóstră are nevoie de re-

(1) Veđi No. 10, 11, 12—13, 14, 15 și 16.

„forme. Dar reformele trebuie să fie înțelepte, măsurate, treptate, potrivite cu obiceiurile, trebuințele, nevoile și gradul culturii țării; iar nu pripite și contrarii intereselor, religiunii domnitoare și naționalității...“

Drept răspuns, Cogălniceanu a pronunțat unul din cele mai frumoase discursuri ale lui. După ce arată că asupra acestei cestiuni țera este îngrijită cu drept cuvânt, el răspunde că și el „este Român, rezeș de pe Cogălnic,“ dar „deputatul are datoria de a combate și chiar de a muri pentru un princip de adevăr și de dreptate,“ apoi se ridică cu tărie în contra supușilor străini, cari acum cer drepturi, în contra Armenilor cari le pretind ca „nație arménă:“

„Voi cari ați desperat de viitorul țării noastre, voi cari în timpuri nenorocite n'ați luat parte la durerile noastre, ci v'ați tras sub stéguri străine, voi pentru mine nu puteți fi pămîntenii! Astăzi când sôrele începe a lucii și pentru România, razele sale nu trebuie să lumineze și să încălzească decât pre fiii săi, pre acei ce au răbdat și viscolul și restriștea.“ Dar nenorocitul meseriaș arman, care n'a umblat nici odată după protecțiune străină; dar nenorocitul sătén catolic care, ca și săténul ortodox, de trei sute de ani rabdă toate greutățile țării; acești, împămîntenii prin suferinși seculare, „să fie respinși de la sânul mamei?“

„Voesc nu a nimici, dar a paralisă monopolul avut până acum de Greci, de a puté singuri a se împămîntenii în Principate, ridicând piedica naturalisării pentru acei din occident, căruia datorim atât de mult.“ „Să nu lăsăm ca ideile strîmte să ne conducă pe o cale strîmtă.“ Patriotismul de clopotniță a adus căderea Greciei; el a ținut Italia îngenuchiată atâta vreme. Și-apoi ar fi primejdios lucru a avé în țără ómenii cari să nădăjduiască în sprîjinul celor de peste graniță.

„Din moment ce marea naturalisațiune se va da de către Adunare, nu pôte fi témă de o invasiune a străinilor, „ș'apoi, d-lor, nu trebuie să credem ceva și în stéua Românilor?“ Români sunt meniți de la Dumneșeu ca să stăpânescă țerile de la gurile Dunărei. Români n'au pierit când au trecut peste ei potopul popórelor barbare. Némul nostru în mare parte s'au retras în mijlocul Carpaților, și mai ales la Făgăraș și Maramureș, care, întocmai ca chivotul lui Noe, au păstrat naționalitatea română... România n'a pierit când slavismul străbătuse pretutîndenii, când limba slavonă se făcuse la noi limba statului și a bisericeii... România n'a pierit când Turcul și Fanariotul au năvălit asupra țării; când totă viața la noi eră amorțită; când drepturile noastre erau sfîșiate; când hotarele noastre erau încunjurate de cetăți turcesci, și când în Iași și în Bucuresci doi orîndari străini, veniți de la Stambul, ne da legi în limba grecăscă! Și cum? tocmai astăzi, în seco-

„Iul dreptății și al luminelor, avem să ne temem că naționalitatea noastră va pieri; astăzi când ea a primit consecința cea mai solemnă, când Principatele române s'au pus sub scutul Europei?...

„Adoptarea proiectului ar avea drept consecință întemeierea unei clase de mijloc care nu există. „Țirgurile noastre sunt populate numai de jidovi, și de un mic număr de străini de deosebite rituri creștine. Tot comerțul, și acel din Țirguri și acel de la țară, este în mâna Jidovilor, din cari trei pătrimi sunt sudiți.“ „Să chemăm între noi, prin împămintenire, pe acei străini cari de mulți ani șed între noi; cari, prin deprindere, prin interese, prin limbă, prin chiar iubire către pământul nostru, s'au făcut de fapt pămînteni.“

„P„Ș'apoi Puterile cari au impus Turciei egalitatea tuturilor confesiunilor „nu va impune același princip de dreptate și de omenire, și fără voia noastră?“ Adversarii Unirei strigă că la Românii ignoranți și necultivați, religiunea este mai puternică decât naționalitatea; că ortodoxia îi va arunca în brațele Rusiei. „Ei bine, a-lor, declarând că ortodoxia este neapărata condițiune pentru pămînteni și împăminteniți, spre a pute dobândi drepturi politice, n'am da noi singuri o putere acușăiunilor ce ni se adresază?“

Și după o măreță perorație, în care se adresază către deputații tuturor claselor reprezentate în Divan, Căgălniceanu încheie: „Domnilor, v'aduce-ți aminte când, pe piețele orașelor, țirgușórelor și satelor noastre, vedeam ținându-se de mână și boieri și negustori, și sătenți, și tineri și bătrâni, și jucând Hora Unirei? Ei bine, d-lor, eu cunosc o horă și mai frumoasă, horă în care să se fie de mână toți pămînteni, și ortodocșii, și catolicii, și armenii, și fără a se uita la deosebirea religiunilor, pe cari le poate judeca numai Dumnezeu, toți legați prin aceleași drepturi și îndatoriri, prin același interes, prin aceeași dragoste către țară, să jöce Hora României unite și aulonome.“

După Căgălniceanu ieia cuvîntul Negri, care după o scurtă introducere, continuă:

„Să ne mărginim ca numai la pămînteni și de lege creștină, după cum dice proiectul, să li se dec drepturi, pentru ca să nu fim siliți a acorda aceste drepturi fără deosebire, și la toți aceia cari sunt pămînteni și nu sunt creștini...“

„Armenii, unii din pămînteni prevăduși în proiect, sunt de mai multe vécuri pe pământul românesc. Strălucitul Domn întru pomenirea némului nostru, Alexandru cel Bun îi primesce în Moldova, unde o mare parte din ei pribegesc, părăsindu și țera lor, din pricina năvălirilor străine și a pricinilor religioase. Înțeleptul Domn îi așeză în Suceva, capitala sa; le dă ocrotire, și îi liniștesc despre schis-

mele religioase ce urmă pe atunci în răsărit; le ridică biserică și nu-î deosebesce de toți cei-lalți numeroși supuși ai lui. Liniștiți, industrioși, pacifici, ei dau negoțului o mare, și până atunci necunoscută, impulsivă, și se ocupă până în zilele noastre, tot cu acea cumiinție, tot cu acea probitate, numai de negoț, a căruia dezvoltare printr'înșii au adus mari și netăgăduite folose țării. Nimeni nu i-au vădit nici în zăveră și volintirii, nici în vre-o altă din acele multe tulburări, de cari au pățimit greu țera noastră...

„De se poreclesc încă de nație armană, acesta este că i-am respins din națiunea noastră. Tot omul este fericit pe acest pământ ca să aibă în inima sa o iconă, pe care o tămăiază și o slăvesce. Acesta este Patria. Vădându se respinși cu atâta ură și îndărătnicie, Armenii și-au închipuit o Patrie ilusorie, care nu mai este și nu mai poate fi pentru dinșii, căci aici se nasc, aici trăesc, aici îi acoper pământul.

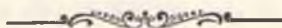
„Cât pentru pămîntenii catolici, ei nu au nevoie de vorbă multă. Ei sunt 50—60 de mii, cari împreună cu noi, de vécuri întregi, în toate zilele noastre de durere și amărăciune, au tras și pățimit de o potrivă toate suferințele, cu cari au bine-voit Domnul Dumnezeu a ne muștră, spre a ne duce la înțelepciunea și dreptatea astăzi nouă trebuitoare.

„Acești pămîntenii catolici, ce să fie? Și cum să rămăie? Eu cred că vor răspunde și la acesta Puterile; dar pentru noi, răspundă împreună suferințele vremei trecute; răspundă simțul dreptății, ce pre pământ este darul cel mai sfînt coborît din cer; răspundă silnicita nevoie a vécului; răspundă politica înțeleptă, care, în elementul de întărire al unei țeri slăbănogite, nu pune desbinare, ci legătură întru toate părțile de care ea se înjghebă, pentru a le împuternici unele prin altele, pentru a face un totul omogen...

Resultatul a fost, cum am vădit, că cestiunea s'a amânat. Adunarea discutase sub presiunea bandelor cari încunju-rau palatul.

Petru Rășcanu

Profesor universitar și inspector al învăț. secundar.

Oprirea curgerei de sânge din nas. In cas când cui-vă îi curge tare și lung timp sânge din nas, se-și puie piciorile în apă, cât se poate suferi de fierbinte, în urma acesteia curgerea de sânge în câte-vă minute se opresce.

ION HELIADE RĂDULESCU

Ion Heliade (sau mai pe scurt *Eliad*) s'a născut la 1802 — acum se împliniră o sută de ani — la Tîrgoviște.

De copil veni în Bucuresci și fu dat la școlă — cum se obicînuia pe atunci — la un dascăl grec.

«Învățam grecesce — ne spune el — cum se învță «pe atunci: ohtoih și psaltire; nu înțelegeam nimic. «Intr'o Duminică am vădut la pörta bisericii Cre-

Ion Heliade Rădulescu.

«țulescu lume multă adunată; am stat și eu să ved
«ce este: un fecior sau vizitiu citea în gura mare
«Alexandria și câți trecea pe drum se opriă și as-
«cultă... Am venit acasă și am cerut să-mi dea doi
«lei să-mi cumpër o carte... Dar ce să fac eu cu
«dînsa, că în mâinile mele eră mută?... In via gră-
«diniî lucră câți-vă oltenî; vre-o doi dintr'înșii erau
«cu călimările la briu și sciaū carte. Mă rugaiū de
«unul... El îmi spuse pe picior lângă un dud fa-

«vorit al meu... Acolo lângă acel dud începuî a «sloveni românesce.»

Maî târziu a fost dat la un dascăl român și apoi în 1818 a devenit școlarul lui Gheorghe Lazăr, care deschisese o școlă la Sfintu-Sava (locul unde se află acum statua lui Heliade).

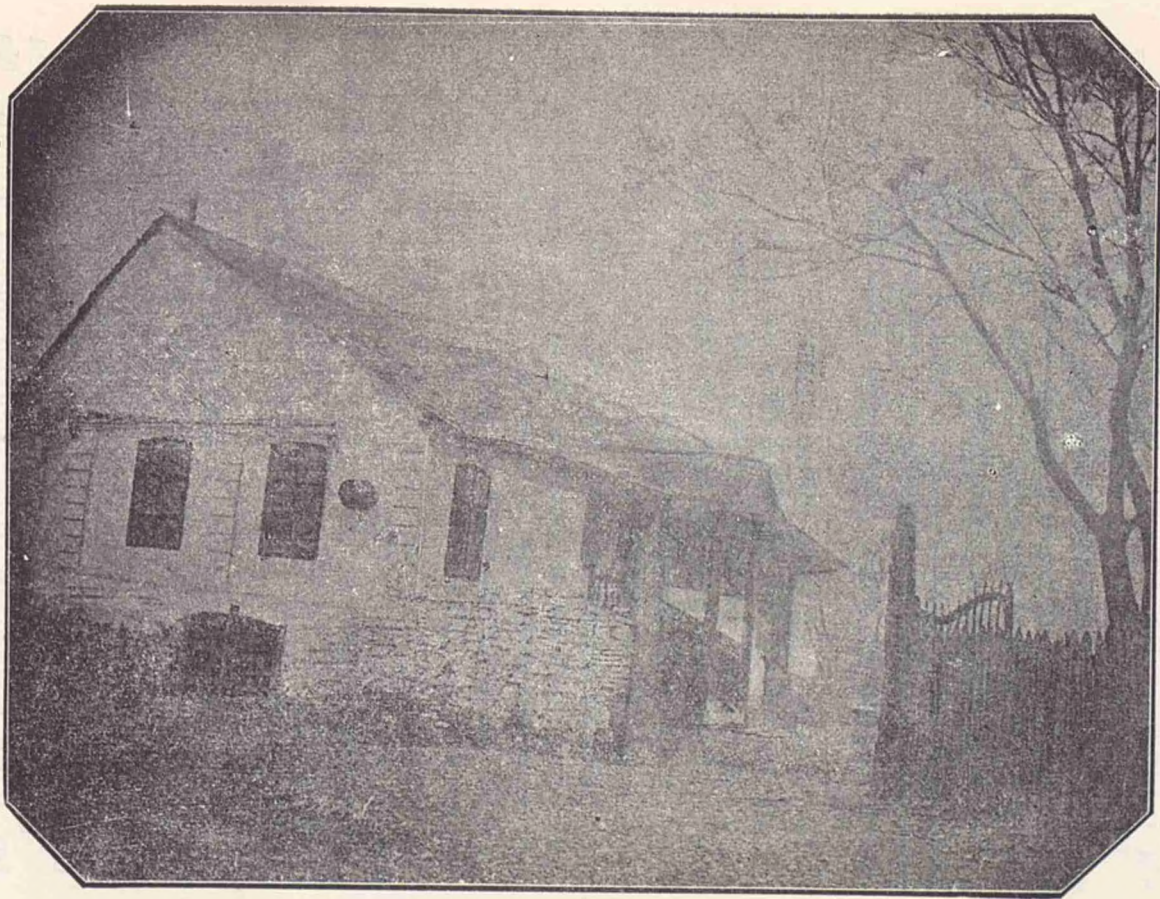
Aci învătă cu multă sîrguință și când pe la 1822, profesorul fu nevoit să se întorcă în Transilvania, Heliade deveni el profesor. Pe atunci însă această îndeletnicire eră împreunată cu greutăți peste măsură de mari.

«M'am pus — dice el — în mijlocul zidurilor sfârâmate din Sfintu-Sava un biet dascălaș cu 50 lei pe lună, înconjurat de câți-vă școlari săraci, hotărâți și fanatici în hotărârea lor și în prieteșugul meu, am împărțit léfa mea între dînșii și am început lecțiile mele de la gramatică până când am sfârșit cu dînșii un curs de matematică și de filosofie în limba națională în vreme de șase ani, fără să mă întrebe cine-vă ce fac, fără să vie cine-vă să încurajeze pe școlari. Venià iarna, lemne de nicăeri; fie-care școlar aducea câte un lemn de pe unde găsià, care abia eră în stare să încăldéscă preajma unei sobe sparte, ce umpleà casa de fum și să topéscă fulgiî de zăpadă ce vijelia îi repeđià pe ferestrele cele sparte. Tremurând cu mâna pe compas și pe cretă, ne făceam lecția și Dumnezeu a bine-cuvîntat ostenelele nôstre, ce erau nisce minuni ale dragostiî și ale hotărâriî.»

În școlă acésta Heliade eră singur profesor pentru tôte învățăturile și tot el trebuia să facă deosebitele cărți de cari aveau nevoie eleviî.

De aceea scrise o aritmetică, o geometrie, o carte de istorie, ș. a.

El scrise și o gramatică — pe la 1827 — în care făcu o însemnată reformă. Pe vremea aceea limba românescă se scrià cu «slove». Și slovele acelea aveau forme ciudate și erau multe la număr. Heliade în gramatică lăsă afară un mare număr dintre ele și ast-fel simplifică alfabetul. Pe acest drum, el, puțin câte puțin, în tipăriturile ce a făcut, a tot scos

Casa în care s'a născut Ion Heliade Rădulescu, Tirgovişte

ađi o «slovă» și a înlocuit-o cu o «literă» latină, până când lumea s'a deprins și s'a putut lepădă cu totul de *cârligele* cele urâte și schimonosite și s'a introdus alfabetul de care ne servim ađi.

Heliade întemeiă cel d'întăiu *ziar* numit «*Curierul românesc*» în anul 1829 și într'însul publică știri politice și diferite articole literare; iar mai târziu prima revistă literară «*Curier de ambe sexe.*»

În 1834, tot prin stăruințele lui, se făcū o societate ăisă «flarmonică,» se adunară fondurī și se deschise o școlă de musică și declamație. Cu elevii acestei școle se puse începutul teatrului în țera noastră.

În această societate, când membrii se strîngeau ca să vorbescă de ale teatrului, se vorbiă și de nevoile țerii, căci pe atunci țera nu avea libertăți, ci eră sub apăsarea unei legiuri care se dăduse de străini «Regulament Organic».

Din această societate se pregătiră luptători pentru revoluțiunea din 1848. Heliade a fost între fruntașii mișcării și a ocupat locul de căpetenie în «guvernul provisoriu». Guvernul revoluțiunii a ținut numai de la Iunie până la Septemvrie, când Turcii după ce s'au bătut cu pompierii în Dealul Spirei, au ocupat țera și au gonit peste graniță pe toți cei ce fusese în partea mișcării.

Heliade rătăci și el multă vreme pe la Constantinopol, pe la Paris, prin Transilvania.

Intors în țeră, el se ocupă cu literatura până când se sfirși în 1872.

Multe scrieri de tôte felurile ne au rămas de la dînsul; pe mulți a îndemnat să scrie și le a dat încurajări. De aceea i s'a dat numele de «părinte al literaturii» și națiunea recunoscătoare i-a ridicat o statuă pe Bulevard în București.

Implinindu-se acum o sută de ani de la nascerea lui, i s'a serbat în tótă țera aducerea aminte. Ne facem și noi datoria, făcend cunoscute cititorilor noștri viața și chipul lui, cum și reproducend ce-vă din ce a scris el.

Red.

SÉRA LA ȚERĂ
DE
ION HELIADE RĂDULESCU
(din poesia «Sburătorul»)

 ăra în murgul serii și sôrele sfințise.
 A puțurilor cumpeni, țipând, par'că chemă
 A satului cirédă ce greu, mereu sosise,
 Și vitele muginde la sghiab întins pășiă.

Iar altele adăpate trăgea în bătătură,
 In gemete de mumă viței lor strigă,
 Vibra al serii aer de tauri grea murmură,
 Sglobii sărind, viței la uger alergă.

S'astimpără ăst sgomot și-a laptelui fintână
 Incepe să s'audă ca șoptă în susur,
 Când ugerul se lasă sub fecioresca mână
 Și prunca vițelușă tot tremură 'mprejur.

Incep a luci stele rînd, una câte una
 Și focuri în tot satul, încep a se vedé.
 Tîrzie astă séră apare acum și luna
 Și cobe câte odată tot cade câte-o stea.

Dar câmpul și argeaua câmpénul ostenesce.
 Și după o cină scurtă și somnul a sosit.
 Tăcere pretutindenî acuma predomnesce
 Și lătrătorii numai s'aud neconținut.

Tăcere este totul, și nemișcare plină,
 Incântec saū descântec pe lume s'a lăsat;
 Nici frunza nu se mișcă, nici vîntul nu suspină
 Și apele dorm duse și morile aū stat.

Un raport către M. S. Regele.

Sire,

Institutorii și mai ales învățătorii sătești, constituie fără îndoială unul din factorii cei mai puternici pentru îmbunătățirea stării intelectuale, morale și materiale a țării. Prin numărul lor, prin preparațiunea pe cari o au, prin cultura lor, mai rădăcată decât a păturii populare în mijlocul căreia trăiesc, prin stabilitatea situației lor, prin putința ce are Ministerul de a supraveghea acțiunea lor și de a o îndrepta către anumite ținte, ei pot fi chemați a împlini o lucrare lungă, grea, delicată, stăruitoare, pe care nimeni alții nu o pot face așa de bine ca dînșii.

Pătruns de această convingere, încă de acum patru ani, am căutat să utilizez această mare forță, dându-i ca țintă îmbrățișarea sôrței materiale, mai ales a sătenilor; și am avut deplina satisfacțiune de a vedea că, deși mijlocele ce am întreprins au fost foarte puțin însemnate, corpul didactic primar a înțeles și au urmat impulsionea dată de mine, cu un avânt care mă face să pun cele mai mari speranțe pe acțiunea sa viitoare.

Activitatea sa în această direcțiune se manifestază mai cu seamă, în următoarele direcțiuni.

1. *Prin înființarea de societăți de economie și ajutor mutual la sate.* Numai cine știe la ce exploatare grozavă sunt supuși sătenii din partea cămătarilor locali, își pôte da seama de imensul serviciu ce li se face când li se pune la îndemână o instituțiune de credit, care să le permită, pe de o parte a aduna și a face să fructifice micile lor economii, iar pe de alta să le procure sumele de cari au trebuință la nevoile lor în condițiunile cele mai avantajoase. Până astăzi, asemenea instituțiuni lipsesc la țără. Casa de economii nu este destul la îndemâna sătenilor; creditul agricol de asemenea, pe lângă că cere îndeplinirea de prea multe formalități costisitoare. Societățile economice, din contra, răspund la toate trebuințele; și dovadă cât de simțită era trebuința lor, este arderea cu care sătenii le îmbrățișează. Pe fie-care și se înființază noi societăți. Numărul lor crește așa de repede, încât datele statistice dintr'o lună nu mai sunt exacte luna următoare. Se începe în genere cu un capital foarte mic, abia câte-vă sute de lei, depuși de fruntașii satelor, de învățători, de preoți. Se formază un comitet în care mai tot-de-auna învățătorul și preotul ocupă câte un loc principal. Se dau cu împrumut sătenilor sume cari se scoboră până la 3 sau 4 lei, după nevoile lor, cu o dobândă care nu trece peste 1% pe lună. La termen, datornicii își regulază datoria cu o punctualitate exemplară; casurile contrarii sunt de tot rare. In

câte-và lunî, capitalul cresce pânã la câte-và miî de lei, și atãta este de ajuns pentru a face față la tôte nevoile satului.

Dovadã de bine-facerile pe cari le rãspândesc aceste institutii, este rãșboiul crãncen — dar fãrã succes — pe cari li-l fac cãmãtarii satelor. Și nici nu pôte fi alt-fel, pe cãtã vreme, ori unde o asemenea societate a prins rãdãcini, cãmãtarii aũ dispãrut.

Mișarea acẽsta, pânã acum, este fõrte puternicã în județele de peste Olt, dar merge slãbînd cãtre nordul țerii. Ne vom da tôte silințele pentru a o desvoltã și acolo, unde nevoia ei este atãt de mare.

Mișcarea acẽsta, datoritã aprõpe exclusiv învãțătorilor, sunt convins cã va contribui mãi mult pentru înavuțirea sãtenilor, de cãt multe alte mãsuri, luate cu cele mãi bune intențunii, dar cari nu aũ gãsit un teren așã de priincios pentru a prinde rãdãcini.

Cu tôte acestea, cred cã basa actualã nu trebuie consideratã decãt ca o basã de formațiune; de pregãtire de material pentru o altã fasã, cere va fi cea definitivã. Va trebui, cred, cã aceste numerõse societãți, cari ađi lucrãzã în mod cu totul isolat unele de altele, sã se sprijine cãndva pe o instituțiune de credit mãi puternicã, care sã le ajute cu sfaturile sale, la nevoe și cu fondurî, și care sã asigure, pôte, și un control, pentru garantarea buneî administrațiunii economiilor sãtenilor. Insemnatele inceputurî ce s'aũ fãcut dejã aratã cã cu ușurințã capitalurile diverselor societãți înființate, sau cari s'ar mãi înființã, pôte sã ajungã la cel puțin 10.000.000 bani curat țãrãnesci. Cãt bine nu se va putã face cu dinșii cãnd acest capital se va bucurã de multã mobilitate și de o deplinã siguranțã.

2. *Prin înființarea de cantine școlare.* Instituțiunea cantinelor școlare și-a luat nascerea, din trebuința de a se înlesni frecventarea școlii, pentru copiii cãrora depãrtarea nu le permit sã facã de patru ori pe đi drumul de acasã la școlã și înapoi.

Cantina procurã copiilor un dejun cald, pentru prețul fõrte modest de 5 sau 10 bani. Ceî de tot sãraci nu plãtesc nimic. În loc de platã, mãi ales la țarã, se primesce ca copiii sã aducã fãinã, brãnzã, legume etc.

La școlele unde urmãzã și copii de prin cãtune prea depãrtate, se silesc învãțătorii sã alãture, pe lãngã cantinã, și o salã de dormit, în care copiii care vin prea de departe sã põtã sã rãmãe peste nõpte, în timpul de iarnã, cãnd sunt zãpedi, viscole sau norõie prea mari. În asemenea condiții este pericol chiar pentru viața copiilor cari vin la școlã.

Instituțiunea cantinelor școlare, ast-fel înțelesã, a fost îmbrãțșatã cu cea mãi mare cãldurã, nu numai de institutori și învãțători, dar și de public. Caracterul ei filantropic a fost de sigur, prea mult în acẽstã simpaticã primire; da și folõ-

sele ei practice sunt mari. In județul Vâlcea, unde cantinele școlare luasră o dezvoltare foarte mare în 1898, numărul copiilor cari au frecventat regulat școala primară a crescut de odată cu 100%. Din nenorocire, mișcarea acésta a fost oprită în mod brusc, prin desființarea tuturor cantinelor din județ în anul următor, și atunci și frecventarea a scăzut îndată.

Lipsa de mijlôce a fost cauza ca instituțiunea cantinelor școlare, care se potrivesc mai ales nevoilor de la sate, a luat dezvoltare, mai mult în orașe. Cu toate acestea se fac silințe, în unele părți încoronate cu succes, de a se înființa cât mai multe și pe la sate. Deplinul ei succes depinde aprópe exclusiv de inițiativa privată, de óre-ce Casa Șcólelor nu-i póte da decât prea puțin ajutor. Dar cu atât mai mare este meritul acelor cari o fac să prospereze.

3. *Prin Cercurile Culturale.* Invătătorii din fie-care județ se împart în mai multe *cercuri* și fac pe rînd, în satele cuprinse în cercul lor, conferințe populare la cari asistă sătenii, asupra diverse subiecte cu caracter practic, sau sciințific, cari-i interesază.

Origina acestei instituțiuni datéză din 1898. Ea s'a dezvoltat în 1899 și 1900 și va luà un avînt și mai mare, când se vor înlătura óre-cari neajunsuri și se vor mai luà óre-cari măsuri, pe cari experiența le-a pus în evidență.

4. *Prin grădinile școlare și prin introducere de culturî sistematice.* Mai mulți invătători își dau silința de a introduce, printre consătenii lor, deprinderea de a cultivà legume, de metode mai bune de cultură pentru pămînturile lor, de a introduce cultura de plante noi, de a se ocupa de cultura pomilor și altele.

Pentru acésta, ei se folosesc de grădina școlei, sau de pămîntul în țarină al școlii, pe unde este. Pentru a le face înlesnire, am luat dispozițiunea ca pămînturile școlilor să li se arendeze lor, în condițiunile cele mai ușóre posibile. Pe unde școala nu are pămînt, mă silesc, și mă voiu sili, a căută să-l procur prin alte mijlôce.

Sire,

Acestea sunt, până acum, principalele mijlôce prin cari institutorii și invătătorii se asociază la silințele Ministerului, de a utiliză priceperea și forța lor de muncă, în folosul clasei muncitoare. Deși timpul a fost foarte scurt, deși împrejurările nu au fost favorabile urmării pacinice și stăruitoare a acțiunii începute în 1898, bunele efecte ale ei sunt dejă foarte apreciable. Dar aceea ce este mai îmbucurător, este voia bună și tragerea de inimă cu care corpul didactic primar intră în mișcare în direcțiunea acésta.

Eră necesar ca acésta bună pornire să fie cunoscută Maestății Vóstre, a cărei înaltă sollicitudine s'a îndreptat tot-

deauna cu atâta iubire către poporul muncitor. Este drept și bine, în acelaș timp, ca acei cari se prind la muncă spornică și patriotică să fie cunoscuți Majestății-Văstre, și să se bucure de înalta Sa aprobare.

De aceea, Sire, cu profund respect supun la aprobarea Majestății-Văstre alăturatul proiect de decret, prin care propui a se conferi medalia „*Resplata Muncel*” pentru învățămîntul primar, de o camdată următorilor institutori, rezervându-mi a recomanda treptat Majestății-Văstre și pe alții, cari se vor găsi că merită.

Sunt cu cel mai profund respect, Sire,
al M. V. prea plecat și prea supus servitor.
Ministrul Instrucțiunii publice și al Cultelor.

Haret.

Sofronie Ghimpeanu, iubitorul de pomi (1).

IV

recură doi ani și nea Sofronie fu iar cercetat de d-l Gheorghe, fiul preotului Marin, care eră slujbaș la Ministerul de Agricultură. Eră într'o Duminică din Iulie. Nenea Sofronie se odihnea la umbră în grădină și după schimbul vorbelor obicnuite la întâlnire, am pornit să-i vedem grădina. D-l Gheorghe o găsiă mai bogată, mai frumoasă

și cu 50 de stupi într'însa.

Mai vedorăm la nenea Sofronie, boi frumoși de muncă, vaci de lapte, cu viței lor sburdalnici, purcei oprți pentru tăiat și multe păsări de curte. Ți-eră mai mare dragu să privești pe toate acestea, cum se adunaș împrejurul lui nea Sofronie, pare că ar fi voit să-și arate recunoștința lor pentru buna îngrijire ce le dă. Apoi nea Sofronie ne povesti câtă mulțumire îi fac albinele. Dînsul găsiă foarte adevărate spusele d-lui Ghețenu, căci rodnicia pomilor a crescut simțitor de când are stupii în grădină. Afară de acesta, spuneă dînsul, fără multă cheltuială și cu puțină ostenelă am un folos însemnat de pe urma lor.

Casa-mi este îndestulată de miere și cêră. Simt multă mulțumire când vedor pe aceste musculițe, pornind dimineta și venind încercate peste Ți. Mi se pare că am miș de argați, cari aduc cu bărbăție să-mi umple hambarele și magaziele. La sfînta biserică duc luminări de cêră curată de te slăvesce cu mirosul lor; am scăpat de cele de târg care duhneau a păcură și te înecaș cu fum! Ba prăpădeau și podoba sfintelor biserici. Mulțumesc lui Dumneșeu că de pe

(1) Vești No. 12—13, 14, 15, 16

urma acestor muște am luat anul acesta 130 lei. Baniî a-ceștia ca și când mi iar fi dat cine-vă de pomană căci pu-țină cheltuială și ostenelă am avut cu ele. In vorba noastră veni la nea Sofronie cei trei gineri ai săi, cu soțiile și co-pilașii lor. Casa se umplu de lume și de veselie. Noii veniți priveau la nea Sofronie și mama Safta soția sa cu iubirea încropită cu respectul de părinte. Cei cinci mititei odrasle ale odraselor lor erau plini de vioiciune și sănătate. In hainele lor curate și țărănesci erau mândri ca nisce fluturi și se sfădeau care să se urce mai întâiu pe genuuchii lui nea Sofronie, să-l ia de gât și să-și lipescă obrajii lor ru-meni și frageți de ai bătrânului. D-l. Gheorghe privia cu drag și printre lacrimi la acești mititei. Pare că pismuia pe părinții copiilor și pe nea Sofronie de atâta fericire. Ce n'ar fi dat el ca un durduliu de copil ca aceștia să i se arunce în brațe cu atâta veselie și iubire! Dar mama Safta făcu pace între ei, căci porni spre celar și copiii auzind su-netul retezii de la ușe, părăsi pe nea Sofronie și se înșirară toți de pe dînsa, de unde se înapoiară bucuroși, având fie-care în mână o felie de pâine de casă și o bucată de fagur cu miere. Fetele lui nea Sofronie se găsiau în lucru cu mama lor și cu mânicile răsfrante alergau când într'o parte, când într'alta ca albinele în jurul stupului, iar noi bărbații tănuem despre rodul anului, de lipsa finului, de soiul vitelor bune de muncă, și ne întorserăm iar cu vorba la pomii și la albine.

Nenea Sofronie recunosceă că aceste două îndeletniciri, cer puțină cheltuială și folosesc mult.

Acum 22 de ani dicea dînsul, nu numai că eram sărac dar eram și dator. Astăzi mulțumesc lui Dumnezeu, cu pomii mei am dat sărăcia pe ferăstră. Dar vorba noastră fu întreruptă de mama Safta, care ne puse pe masă o bărdacă de pămînt nouă și frumos smălțuită. Dintr'insa umplu pă-hărelele și gustarăm. Nu eră nici țuică nici vin. Eră o bău-tură răcoritoare, dulce și cu un miros foarte plăcut. Nenea Sofronie vedînd nedumerirea mea îmi spuse că această bău-tură se pregătesce din beștina fagurilor.

— De când m'am obicinuit cu această băutură, dicea nea Sofronie, nu mai puiū pe limbă otrava aceia care se vinde la cârciumă și la care îi dicem rachiū sau țuică.

Mama Safta stăruia mereu să stăm la masă sub nuc. Aci ne așezarăm dece inși și copilașii care își luară loc lângă mumele lor. Indată mama Safta întinse pe pînzătura mesei mai multe pâini de casă, mămăliguță fierbinte, și câte-vă talere de pămînt cu brinză smîntănită; apoi jumăruțe de ouă cu unt, iar din cuptorul de pâine scose o tavă cu doi purcei rumeniți, care cu un cés mai înainte ne surdise cu guițitul lor. Drept vin, nea Sofronie ne dete o băutură minunat de bună, pe care dânsul o preparase din merele

creșeci. Dînsul spunea că bătrânii noștrii, au folosit mult această băutură și-î diceau cidru. Tot dînsul spunea că e mult mai ușoră și mai sănătoasă chiar decât multe vinuri de astă-zi.

Acest mic ospaț revărsă peste toți plăcere și veselie, afară de d-l Gheorghe care din clipă în clipă se arată mai tăcut, mai pus pe gânduri. Nenea Sofronie băgă de seamă acesta și luându-și îndrăsnelă dișe: «Domnule, de la o vreme încoco te arăți fără voe bună și mai obidit. Póte că te am supărat prin ce-vă. De..., noi țărani, nu prea scim să tăluim vorbele de pe șartul lor. Póte că te om fi mahnit cu vre-un cuvînt. D-ta fii bun și nu luă în seamă acesta căci ne-ai făcut mare cinste venind în casa noastră și n'ași vrea să eși mahnit».

D-l Gheorghe tresări ca din somn, la cuvintele lui nea Sofronie și privind drept în ochii lui dișe: „ Da, d-ta ești pricina pentru care sunt mahnit. Am văduț că duci o viață trăită bine și am priceput cusururile traiului meu! D-ta prin o muncă frumoasă, cinstită și plină de sănătate, ai ajuns la bătrânețe voinic și cu inima plină de bucurii; iar eu..., cu munca ticăită a condeului, m'am sfrejit la jumătatea vieții, cu sufletul pustiit de ori-ce nădejde în viitor! D-ta porți pe cap cununa omului desăvîrșit căci ai cinste, avere și copii. De pe fruntea mea lipsesc câte-vă din aceste pietre scumpe. D-ta trăesci și vei trăi vécuri prin fiii, nepoții și trănepoții d-tale; iar eu..., ca și un vas ce se sparge, ca o piatră înghițită de valuri, voi fi dat uitării și cu ultima răsufare, se va stinge pomenirea mea! Și obida mi-e mare căci nu mai am vreme să-mi îndrept drumul greșit, să mă întorc la viața d-tale la care, cum a spus d-l Ghetenu, rîvnesc și regi și împărați!“

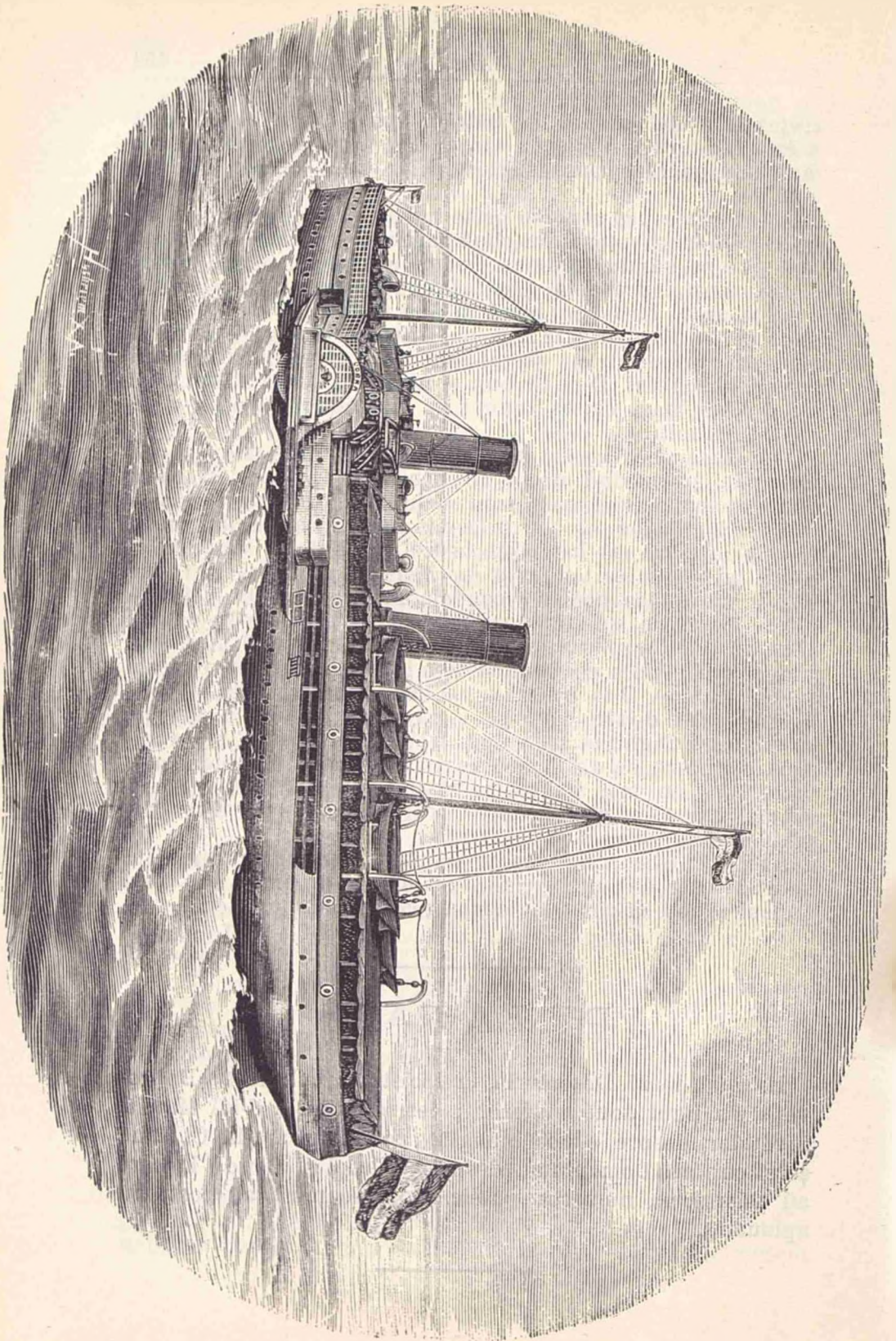
Apoi d-l Gheorghe mișcat până la lacrimi mulțumit lui nea Sofronie de buna primire și luându-și rămas bun dela dînsul și toți ai casei, se despărțiră ca bunii prieteni.

L. Paul,
Muscet.

DE LA SATE

În ziua de 27 Decembrie, la societatea culturală «Dobrovăț» s'a ținut două conferinți; cea d'întăiu a d-lui Matei, învățător, despre «Concubinagi»; și a doua a d-lui C. Răuț, șeful culturii Domeniului, despre «Alcool și Beție», la care au asistat un numeros public. Conferențiarii au fost viu aplaudați.

Vaporul Cobra

Superstițiile poporului (1).

Stîntul Pantelimon și Procopie se serbăză tot de frică că bate grindina. În ziua de sf. Procopie, se ține că «arde piatra în apă.»

Pe «sf. Ilie» poporul îl serbăză de frică că-î trăsnesce.

«Adormirea sîntei Ana», o serbăză de frică că vor da în somnul cel lung.

La 14 Noemvrie, Biserica serbăză pe «sf. Apostol Filip.» Poporul însă, nu serbăză numai un Filip, ci trei Filipi, ba unii chiar șese Filipi, dintre care cel de al șeselea se numește «Filipul cel șchiop.» În acești Filipi, femeile nu lucrăză nimic, nu mătură prin casă, nu dau foc la vecini, nu dau sare, nu dau bani din casă, ba nici gunoiul nu-l scot afară, țicînd că e rău de pagubă.

La 4 și 5 Decemvrie, se serbăză de Biserică «sf. Muceniță Varvara» și «sf. Sava». Poporul serbăză «serbătorile vîrsatului.» În aceste țile se înbrezăză copiii în frunte, în obraz și în barbă, cu mîere de stup sau cu dovleac copt. Se înparte pe la vecini turtă caldă sau azimă unsă cu miere, ca să iasă vîrsatul dulce pe copii. În aceste țile, cine n'a zăcut de vîrsat se feresce de a mîncă nuci, mere, prune, fasole, etc., căci va ieși vîrsatul tot așa de mare ca fructele ce va mîncă. Părinții, cari au copii nezăcuți de vîrsat, nu cos în aceste țile, căci va eși vîrsatul veninat.

În ziua de «sf. Ignat», pe care sătenii o numesc «Ignatul porcilor», nu e bine să lucrezi înainte de a vedé sânge.

Acestea și altele multe sunt resturi din vechile credinți de-ale păgînilor și obiceiuri rêmase din culturile zeilor mincinoși, păstrate de diferite popore, de la care apoi le-a împrumutat și poporul nostru în decursul veacurilor și se păstrăză pînă astăzi.

(1) Veđi No. 43—44, 45—46, 47—48, 49, 50 și 52 anul IV și No. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 și 12—13 a. V.

Biserica creștină însă, opresce de a se serbă aceste sărbători păgânesce, și sf. Sinod al sfintei noastre biserici ortodoxe Române, prin Regulamentele sale arată ce anume sărbători trebuiesc ținute de creștinii și semnalază chiar pe cele care nu trebuiesc ținute.

Și anume în art 3 din Regulamentul sărbătorilor, iată ce legătuesce:

«Ori-ce sărbători superstițioase precum: Joile după Paști, Rusaliile, Foca, Ilie Pălie, Pintilie Călătorul, Ropotinul, Drăgaica, Paparuda, Circoviș, Filipiș, Chirică Schiopul, Vinerea, etc, sunt oprite a se serbă, ca niște rămășițe din timpurile idolatriei și care nu aduc nici un folos sufletesc, ci numai pagube celor ce serbeză, împiedecându-i de la lucrări folosite și dând ocaziune la petreceri deșarte și vătătoare.

«Preoților se pune îndatorire a sfătuș: pe enoriașii lor de a părăsi asemenea sărbători păgânesce, care nu sunt potrivite cu demnitatea creștinilor, cu bunele moravuri și cu învățăturile sfintei Evanghelii și ale bisericeș.»

Cu acestea termin partea primă, și trec la partea a doua, anume la mijlocele prin care ar pute fi combătute cu succes aceste resturi de credințe și datine păgâne.

«Omul întru cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitocele necuvintătoare și s'a asemănat lor.» Ast-fel grăesce maestrul Psalmist Impăratul David, făcend alusie la greșala lui Adam și Eveș, care luându-se după amăgirile șerpelui a pierdut raiul și toate bunurile ceresci.

Dumnezeu, ca să pedepsescă călcarea de poruncă a omului celui d'întăiu, l'a isgonit din raiu. Depărtați de la mila dumnezeiască, urmașii celor d'întăiu omeni s'au înstreinat din ce în ce mai mult de la adevăratul Dumnezeu, au început a se închină zeilor mincinoși, lemnelor și pietrelor, sorelui, stelilor și altor făpturi.

Dar după împlinirea vremii, în sînul poporului ales al lui Israil, s'a născut Lumina Lumeș, Lumina

cea adevărată, Verbul, Cuvîntul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Christos, Sorele dreptății, Răsăritul cel de sus, carele prin cuvîntul său ne-a arătat calea adevărului și a vieții, calea care duce la Dumnezeu, la Imperiul Cerului, cel pierdut prin păcatul strămoșesc, pecetluind cu scump sângele Său sfînta și dumnezeiasca sa învățătură. La razele acestei sfinte învățături, totă negura păgânătății și zeilor mincinoși a pierit și nu a rămas dintrînsa decît resturi, cari abia mai amintesc vechile credinți mincinoase.

Parohul Teodor Bălășel.

Societatea Stéua.

Duminică 20 Ianuarie c., ora 8 seara, s'a ținut adunarea generală a societății «Stéua» în palatul Universității. Adunarea a fost presidată de d-l Sava Șomănescu, vice-președintele societății, de ore-ce d-l I. Kalinderu, președinte, lipsită din țară.

D-l Șomănescu a deschis adunarea cu o forțe frumósă și caldă cuvîntare, accentuând marele scop, pe care îl urmărește societatea și inima, pe care trebuie s'o puie tot Românul pentru realizarea lui. În urmă a dat cuvîntul d lui C. Alexandrescu, care a citit raportul d-lor censori asupra comptului de gestiune pe anul 1901. Atât comptul de gestiune, cât și raportul le publicăm aici. În urmă potrivit statutelor s'aũ tras la sorți trei membrii din comitet și aũ ieșit d niũ: I. Kalinderu, Sava Șomănescu și Christu Negoescu. Toți trei aũ fost realeși în unanimitate. Censori pe anul 1902 aũ fost de asemenea realeși d-niũ C. Alimănișteanu, C Alexandrescu și Pr. C. Ionescu.

După câte-vă dorințe exprimate de pr. I. Constantinescu-Lucaci și pr. C. Dumitrescu, după lămuririle date de d-l P. Gârboviceanu, d-l președinte a declarat discuțiunea închisă asupra chestiunilor la ordinea zilei.

X.

COMPT DE GESTIUNE

Al societății „Steaua” pe anul 1901 (cu începere dela 1 Ianuarie 1901 până la 1 Ianuarie 1902).

ACTIV

1. Cotisațiunea de la 5.110 membrii, lei	11.191,15
2. Cupónele de 1 Iulie 1901 la lei 5.000 în scrisuri funciare urbane 5%	125,—
3. Cupónele de 1 Ianuarie lei 1902 la 6.000 în scrisuri funciare urbane 5%	150,—
Total	11.466,15

PASIV

1. Bani în bonuri și numerar depuși la Banca Națională cu recipisele No. 5.245 și 5.510 din 24 Mai și 17 Decembrie 1901, și cu adresa și polița No. 37.208 și 2.459 din 21 Noembrie 1901, lei	8.453,60
2. Bani aflați în prezent în casa societății, lei	1.880,56

CHELTUELI

3. Registre, un repertoriu alfabetic, o stampilă, un clișeu și cartóne lei	38,80
4. Mărci, cărți postale, plicuri, hârtie, gumă, sfóră, tipărirea statutelor, a circulărilor, a listelor de subscripție; diferența la mandate și plata pentru banii depuși la bancă lei	275,19
5. Revistei «Albina» pentru abonament și publicare de membrii lei	258,—
6. Domnului Coșbuc, lei	400,—
7. Secretarul	160,—
Total	11.466,15

Raportul Censorilor

Domnilor Societari,

În baza art. 13 din Statutele societății «Steaua» subscripției censori, în absența cucerniciei sale preotului C. Ionescu, bolnav, ne-am întrunit în ziua de 8 Ianuarie, 1902, în casele d-lui Administrator și Casier delegat al societății, Petre Gârbovicénu, care, punându-ne la dispozițiune casa și scriptele societății, cu începere dela 1 Ianuarie și până la 31 Decembrie 1901; în urma unei minuțioase cercetări, făcută atât registrului de partiți cât și dosarului cu compturile de cheltueli efectuate în cursul anului, am constatat următoarele:

S'au înscris dela fondarea societății și până la 31 Decembrie 1901, 5.110 membrii, cari au vèrsat în casa ei suma de lei 11.191,15

Acest fond se măresce în cursul anului cu:

a. Cupónele de 1 Iulie 1901 la Scrisurile funciare urbane 5%, în valóre nominală de 5.000 lei	125,00
b. Cupónele de 1 Ianuarie (stil nou), la scrisurile funciare urbane 5%, în valóre de lei 6.000	150,00
Total	11.466,15

Acastă sumă se găsește plasată ast-fel:

1. Registre pentru înscrieri, primiri și plăți, lei . . .	24,00
2. Un repertoriu alfabetic, o stampilă, un clișeu și cartone pentru dosare, lei	14,80
3. Mărci, cărți poștale, plicuri, hârtie, lei	36,20
4. Plata la poștă pentru listele trimise recomandate, lei	85,14
5. Imprimarea a 5.000 exemplare statute și apeluri, 500 liste și 200 circulări, lei	136,45
6. Revistei «Albina» pentru abonament și publicarea membrilor, lei	258,00
7. Dați d-lui Coșbuc pentru lucrarea «Din țera Basarabilor», lei	400,00
8. Plata secretarului societății pe 8 luni, lei	160,00
9. Diferența la mandate și pentru banii depuși la Bancă, lei	17,00
Total	1.131,99

Scădându-se suma de lei 1.131,99 cheltueli, din încasările de lei 11.466,15, rezultă un excedent în casă de lei 10.334, 16, care se găsește ast-fel:

a. In 10 scrisuri funciare urbane 5%, a 1.000 lei una, pe valoarea cumpărării lor, lei	7.979,25
b. Depuși la Banca Națională cu adresa înregistrată la N. 37.208, din 21 Noemvrie 1901, lei	474,35
c. Numerar în casă, lei	1.880,56
Total	10.334,16

Din arătările de mai sus, constatându-se că operațiunea s'a făcut în cea mai perfectă regulă, sub scrișii vè rögă, d-lor Societari, pe de o parte să dați descărcare d-lui Gârbovicianu, administrator și casier delegat, pentru gestiunea sa pe anul 1901; iar pe de alta să exprimați atât întregului consiliu de administrațiune cât și d-lui Gârbovicianu, mulțumiri pentru modul conștiințios și inteligent, cu care au condus interesele societății «Steaua».

Din cheltuelile făcute se constată, d-lor membrii, că economia a predominat în conducerea societății; iar din prima lucrare apărută sub auspiciile societății, se vede că lucrarea «Din țera Basarabilor» corespunde așteptărilor noastre, și că numai cu astfel de publicațiuni, scopul nostru, de a lucra pentru răspândirea și întărirea învățaturii în masa poporului, prin imprimarea și propagarea de scrieri morale și patriotice, se va realiza.

Convingerea noastră intimă este că, în cursul acestui an vor apăre încă cel puțin șese publicațiuni cu subiecte alese și după un program determinat, spre a vedé în scurt timp o bibliotecă populară dotată cu scrieri folositoare, cari să compenseze lipsa atât de simțită în țera noastră de asemenea publicațiuni.

În conformitate cu art. 13 din statute, odată cu presenta dare de sémă de gestiunea bănescă a societății, noi censorii, depunem în mâinile d-lor vöstre mandatul cu care ați bine-voit a ne onorä în anul trecut, mulțumindu-vë de încrederea ce ați bine-voit a ne acorda.

Censorii, {C. Alimăniștenu.
{C. Alexandrescu.

Biserica sf. Petru din Roma.

Serbarea centenarului lui Jon Heliade Rădulescu.

Acastă dată s'a serbat într'un mod deosebit și cu mare pompă în Bucuresci.

În ziua de 13 Ianuarie Academia Română a serbat'o printr'o ședință solemnă, în care eruditul bătrân B. P. Hasdeu, a rostit una din acele cuvântări pline de învățăminte care înalță sufletele și încăldesc inimile.

* * *

Sâmbătă, 19 Ianuarie, la orele 10, s'a oficiat un parastas la biserica Mavrogheni de la Șosea, unde se află îngropat Heliade.

Parastasul a fost oficiat de către vicarul metropoliei P. S. Archiereu Nifon, asistat de trei preoți și un diacon. La orele 10^{1/2}, preoții urmați de asistenți, au părăsit biserica îndreptându-se spre mormint, căruia i-au dat bine-cuvîntarea.

Mormintul eră împodobit cu stéguri și brad.

* * *

Duminică, la 20 Ianuarie, deși timpul eră foarte urit, și plouă, totuși încă de la orele 1, un numeros public staționă pe bulevardul Academiei în fața statuei marelui bărbat, lângă care eră ridicată o mică tribună, frumos împodobită cu brați și stindarde, iar împrejurul ei eră depuse corone din partea Adunării deputaților, Senatului, Ministerului Cultelor și Instrucțiunii publice, Ligei Culturale, Academiei Române, Soc. Tinerimea Română, școlii primare de băeți No. 19, care poartă numele marelui patriot, Teatrul Național, etc., etc.

Cu organizarea serbării a fost însărcinat un comitet care a fost compus din d-nii:

M. Ferekide, președintele Camerei, general Tel, St. Sihlenu, Dem. Laurian, Em. Porumbaru și C. Boerescu.

De asemenea a luat parte la această serbare în mod oficial, Corpurile Legiuitoare, diferitele autorități, Universitatea, Ministerul Instrucțiunii, Școlile secundare, și primare și un numeros public.

* * *

La orele 2 încep cuvîntările.

Cel d'întâiu care vorbesce este d-l Gr. Tocilescu, care după ce arată importanța serbării, vorbesce de neperitorele merite ale marelui bărbat.

După d-sa ia cuvîntul d-l Adamescu, secretar general al ministerului de instrucțiune, care într'o scurtă dar bine simțită cuvîntare, arată activitatea marelui Heliade ca profesor, ca autor, ca diarist, ca literat, ca critic și ca patriot și termină prin următoarele cuvinte înălțătoare:

«Iată doveți despre claritatea de concepțiune a lui Heliade.

«Așa a știut el să stabilească atunci la 1827 adevăruri netăgăduite ađi.

«Om mare, spirit clar, de o activitate fenomenală — așa ne apare Heliade în opera ce ne-a lăsat și de aceea serbarea de ađi pe deplin justificată, este o dovadă că noi îl înțelegem și-l prețuim.

«Faptul că serbarea centenarului este datorită inițiativei private și că ministerul a avut numai să-ı deă concursul, este foarte

îmbucurător, căci arată că în spiritul public stă adânc convingerea că eroii trecutului nostru trebuiesc sărbătoriți și că Heliade este unul din fruntașii cari au pus temelile României moderne.

«E o sfință datorie acésta ca fie-care generațiune să-și însușească opera generațiunilor trecute pentru ca ast-fel progresul să se desăvîrșească. Așa s'a făcut în cursul vremilor, precum ne arată acea vechie sărbătore de la Greci în care se trecea făclia aprinsă de la templu din om în om și fie-care ținea de a sa datorie ca s'o trecă nestinsă la urmașul său.»

D. I. Procopie Dimitrescu, primarul Capitalei, a rostit apoi câte-vă cuvinte, aducând prinosul de admirațiune și respect din partea comunei pentru Heliade Rădulescu, și în fine, d-l Orănescu, student, în numele studenților universitari.

D-nii Alexandrescu și Polichroniade au cetit versuri de ocazie.

Ast-fel s'a terminat acéastă festivitate înălțătoare, la care cu tot timpul contrariu, publicul Capitalei a participat în număr foarte mare.

* * *

Teatrul Național a serbat centenarul lui Heliade, dând peste di drama d-lui Hasdeu, «Răsvan» și «Vidra,» cu d-l Leonescu și d-ra Ciucurescu în rolurile principale.

Intre acte d-na Romanescu a recitat «Sburătorul,» și împreună cu d-l Notara, a citit o improvizatie în versuri a d-lui Haralamb Lecca.

* * *

Centenarul lui Heliade a fost serbat și de societatea istorică a studenților în litere, printr'o ședință festivă ținută în localul Universității.

D-l Petrescu-Dâmbovița a ținut o conferință asupra activității literare și politice a lui Heliade, iar d-na Smara o scurtă cuvîntare.

Mai în toate orașele din țară s'a serbat cu mare solemnitate acéastă dată sfintă pentru noi Români.

Circulară către revisorii școlari și către directorii și diriginții școlilor primare, urbane și rurale.

Din nou și în modul cel mai hotărîtor, vă pun în vedere că avem informațiunii că în școlile primare se impune copiilor cum-părarea de cărți, caiete, blocuri, plăci riglate, etc. neprevăzute nici de programe, nici de regulament și că aceste cheltueli încarcă pe părinții săraci în așa fel, în cât gratuitatea învățămîntului primar, garantată de Constituție, devine pentru ei o curată ficțiune, confiscată cum este în folosul personal al câtor-va autori și editori puțin scrupuloși.

Vă pun în vedere că vă fac direct și personal răspunător pentru orî-ce abatere de acest fel, pe care aș constată o în circumscipțiua sa în școla d-văstră și pe care nu mi-o veți fi denunțat. Este imposibil să se tolereze mai departe acest abus, care

merge crescând pe fie-care și care anulăză cu totul una din legile fundamentale ale Statului.

Maî atrag atențiunea d-lor revisori școlari și a directórelor școlilor primare urbane de fete, că în multe din ele lucrul de mână nu se maî practică maî de loc. Casurile de acest fel trebuie să ni se indice, ca să luăm măsurile necesare.

Primiți, vă rog, asigurarea considerațiunii noastre.

Ministru, Haret.

Director, P. Fintinaru.

Informațiuni.

Pontonierii din Nămolósa, păstrând trumóse sentimente către fostul lor comandant, d-l maior C. Negreanu, l'aũ felicitat călduros de anul noũ. Fórte mișcat de această delicată atențiune, Domnia Sa, acum șeful serviciului de geniũ la Constanța, le-a trimis următórea scrisóre:

«Mulțumesc din adîncul inimei pentru felicitările de anul noũ. Sunt fericit a constata încă odată maî mult că Pontonierii continuă a manifesta înalte sentimente militare: Tot deauna mă voiũ consideră onorat că timp de cincî ani am comandat acest corp în adevăr de elită.

«Sunt mândru că la manevrele Regale din 1901 ați atras atențiunea d-lui ministru de războiũ, șef al armatei. În patriotismul sãu nețermurit, ilustrul om de stat, d-l D. A. Sturdza, entusiasmat de reușita Pontonierilor, i-a lădat telegrafic către camaradii din marea și neîntrecuta armată germană.

«Bunele aprecieri ale d-lui prim ministru al țerei și laudele ce a bine-voit să le transmită peste frontieră, constituiesc cea maî frumósă podóbă pentru pontonierii. Sunt încredințat că nu le veți uita nicî odată. Ele vor fi talismanul, care să vă ducă din izbândă în izbândă, prin muncă fără preget, prin devotament și patriotism fără margini.

«Să trăiți ani mulți și fericiți.»

MULȚUMIRI

Sub-scrisul, diriginte al școlii rurale «Ión Nenițescu» din Tg. Valea-Rea, jud. Bacău, în numele sãtenilor și a copiilor de școlă, aduc cele maî vii mulțumiri d-nei Elena I. Nenițescu care a bine-voit printre alte multe bine-faceri să construiască și aparatele de gimnastică necesare acestei școli.

D-sa continuă cu multă dragoste a ajutá școlá, operă începută încă de mult de regretatul sãu soț I. Nenițescu.

Dorim ca exemplul acesta să fie imitat de tot cel ce doresce propășirea mênului românesc.

Diriginte, I. Ciochină.

Sub-semnatul, diriginte al școlii din comuna Chiselet, plasa Oltenița, jud. Ilfov, în numele elevei Calciu V. Iana, din cl. III-a «Școla normală de învățătoare din Craiova» aduce cele mai căldurose mulțumiri de stimă și recunoștință generosului sub-Prefect. I. Ionescu, al plășei Oltenița, prin a cărui bună voință, s'a strâns suma necesară pentru întreținerea numitei elevi în acea școlă, fiind din părinții cei mai săraci, dar distinsă la învățătură.

Tot cu această ocaziune, s'a dovedit îndeajuns sentimentele de generozitate ale d-lor I. Georgescu, notarul acestei comune și Al. Ionescu fost percepător fiscal, cari au contribuit și d-lor la procurarea mijloacelor de transport și a cărților necesare sârmanei copile, absolventă a acestei școli. Mulțumindu-le, dorește ca fapta acesta să găsească câți mai mulți imitatori.

M. Jianu.

Poșta Redacției.

D-lui I. Georgescu, Letea nouă, Vlașca. — Iată ce s'ar pute face pentru calul d-v.: Mai întâiu să nu-l mai întrebuințați la nici un serviciu, până ce umflătura saŭ rana produsă de șea nu se va vindeca desăvârșit.

Daca umflătura n'a spart, se va tunde părul în dreptul ei, frecându-se în urmă de două ori pe zi cu pomadă mercurială saŭ cu pomadă camforată, până ce saŭ se retrage saŭ sparge.

Dacă cõce și sparge, să se stõrcă bine puroidul, spălându-se de două ori pe zi rana rēmasă, cu apă amestecată cu creolină 4%. Se ia un litru de apă în care se pune cam 2 linguri de creolină curată, din care apoi se face spălături.

D-võstră știți însă, că bătătura de șea saŭ ham la grēbăn, de multe ori când se neglijeză, este o bõlă grea și anevoie de vindecat. Remediile pe cari le-am indicat, sunt bune când bõla are un mers regulat.

De alt-fel voiŭ căută ca în curind să descriu în Albina, în mod popular, bõla și tratamentul ei.

Ir. Popescu.

— D-lui S. Popovič, comuna Comănesci, Bacău. — Loteriile despre cari întrebați nu s'au tras încă. Vom anunța la timp.

Poșta Administrației.

M. Niculescu-Nuca, Galați. — Sunteți achitat pe anul V cu chit. 3.891.

— Gh. Biclēnu, Dolhesci. — Idem cu chit. 2.640.

— I. A. Popescu, Luciu. — Idem pe anul IV cu chit. 5.044.

— G. Nuțescu, Bulbucata. — Idem an. IV cu chitanța No. 3.871.

— Pr. M. Pienescu, Hârtõpe. — Idem an. V cu chitanța No. 3.844.

— C. G. Catrinescu, picher Logrești-Birnici. — Sunteți achitat an. I cu chitanța No. 8.395, an. II cu chitanța No. 16.539, an. III cu No. 17.756, an. IV cu No. 5.015 și an. V tot cu No. 5.015.

Avem numai colecțiuni, dar arătați-ne ce numere voiți și dacã vom avē vi le vom trimite, un număr costă 15 bani; Pentru cursurile cerealelor adresați-vē bursei din Brăila care vi le trimite zilnic, cu o plată destul de mică.

— Pr. Andrei Moisiu Cristesci. — Sunteți achitat cu chit. No 3.980.

STEAUĂ

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membru*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *înstilutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșleanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Popescu Dumitru (Balamuci), 1 leu; Scărlătescu B., preot, (Rădulesci), 1 leu; Dinu P. N. (Rădulesci), 1 leu; Teodorescu B., preot (Netezesci), 1 leu; Ionescu C. (Bucuresci), 1 leu; Ficher D. G., doctor (Bucuresci), 2 lei; Ión G., Const. (Bucuresci), 5 lei; Arnol C. (Bucuresci), 5 lei; Economu, locot. (Bucuresci), 2 lei; Rebenches Carol (Bucuresci), 2 lei; Chelaru I. G., profesor (Bucuresci), 3 lei; Sândulescu Ión, învăț. (Scăesci-Dolj), 1 leu; Virforénu C. (Virforile-Dâmbovița), 2 lei; Cuculescu Paul, 5 lei; Porumbénu Gh. Ión, învăț. (Drănceni-Fălciú), 2 lei; D. Constantinescu, revisor școlar al Vâlcei a donat 104, lei 70 bani; Iorgulescu Eugeniú (Bucuresci), pe al II an 2 lei; Mușică Grigore S, învăț. (Zimbréscu), 15 lei; Ionescu D., protoereú (Câmpu-Lung), 2 lei; Samoillescu G., preot (Domnesci-Muscel), 2 lei; Poinărénu Gr, preot (Poenarii-Muscel), 2 lei; Moisescu G., preot (Câmpu-Lung), 2 lei; Goleștenu G., preot (Golesci-Podgor), 1 leu; Păcioiú P., preot (Păcioiú-Muscel), 1 leu; Bucurescu I., preot (Jupănesci), 1 leu; Negoescu G. G., preot (Hartiștii-Arșișel) 1 leu; Nițescu D., preot (Poenari), 1 leu; Negulescu G., preot (Voinesci), 2 lei; Beheanu N. P. (Leresci), 1 leu; Rădulescu E., preot (Stâlpeni), 1 leu; Bănățenu G., preot (Cotesci), 1 leu; Godescu C., preot (Godeni), 1 leu; Isbasescu G., preot (Berevoesci-Pám.), 1 leu; Păcescu I., preot (Lăicesci), 1 leu; Proca N., preot (Golesci-Riuri), 1 leu; Badea C., preot (Mărăcineni), 1 leu; Amăutescu G., preot (Rucăr), 1 leu; Tuluca I., preot (Leresci), 1 leu; Lăzărénu Ión, preot (Vulturesci), 1 leu; Gheorgiú Cl., inginer (la C. F. R.), 2 lei; Pințoiú N., comerciant (Perișor-Dolj), 1 leu; Rujeanu Ión, perceptor fiscal (Perișor-Dolj), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1932) al societății, e de 68; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 217 lei și 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘCI
Capital în acțiuni întreg vârsat în aur Lei 2.000.000
Fonduri de rezervă compuse din prime și daune > 3.955.688.76
Idem format din capital și alte rezerve > 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36
Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălcălau.

Dir. general E. Grünwald.

«Națională» asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte, supraviețuire, zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dómnei No. 12, București. Reprezentantă generală în București, str. Smărdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

Corectarea temelor, compozițiilor, caetelor speciale, scutind pe maeștri de a mai corecta în particular. Prețul 50 bani. Aotodologia caligrafiei, 0,20. Aotodologia sciințelor naturale, 0,50. Planul tutulor lecțiilor de desen, 0,10.

Deposit: Tipografie, Atelierului, 16, București.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șcasele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brași, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupți, Trandafiri, etc.

ACT DE MULȚUMIRE

Sub-semnatul, Locotenent *Nicolae Dimitriu*, din Bărlad, mă cred dator a aduce la cunoștința onor. Public, precum și a părinților de familie, că decedatul meu părinte *Dimitrie Dimitriu*, contractase la *Societatea generală de asigurare „Dacia-România”* din București, în Decemvrie 1897, o asigurare pe casul de mörte pentru suma de lei 5.000 (cinci mii) și întâmplându-se să înceteze din viață pe când abia plătise asigurarea pe patru ani, numita Societate de asigurare n'a întârziat de a mi numără întregul capital asigurat de defunctul meu părinte, în sumă de lei 5.000.

Aduc dar în public mulțumirile mele onor. *Societății „Dacia-România”* pentru graba ce a pus în lichidarea acestei despăgubiri și sunt pătruns de datoria mea de a îndemna pe orî-ce părinte de familie de a asigura în acest mod, la menționata Societate, existența urmașilor săi.

Locotenent, *Nicolae Dimitrin*.

Singurul care vinde ieftin!

Galoși veritabili Rusesci

Pentru bărbați Lei 4,95, 5,95. Pentru dame Lei 2,95, 3,95.

GHETE de chevreaux pentru dame Lei 10,95, 11,95, 12,95.

GHETE de vax fin pentru bărbați, cu elastic și șireturi, Lei 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMĂȘI bărbătesci de zi și de noapte, începînd de la Lei 2,95 în sus.

De asemenea și pentru dame, începînd cu același preț.

Flanele și Ciorapi

pentru dame și bărbați cu prețuri fabuloase de ieftine.

Bluze de Catifea și de Postav

Lei 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuși glace fine Lei 2,50 perechia.

În cas rupându-se la încercare se dă altă pereche.

Magazinul „La toate Sezónele”

Calea Victoriei, București

(Alături cu poliția).

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avé un scădămînt de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.